

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

גיטין-הניזקין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
יתומין שסמכו אצל בעל הבית, או שמינה להן אביון אפוטרופוס - חייב לעשר פירותיהם.												■
אפוטרופוס שמינהו אבי יתומים - ישבע, מינוהו ב"ד - לא ישבע	[ת"ק]											◆
חילוף הדברים.	אבא שאול:											◆
(במדבר י"ח) אתם - ולא שותפין, אתם - ולא אריסין, אתם - ולא אפוטרופין ולא התורם את שאינו שלן	ורמינהו:											⚡
לא קשיא: כאן להאכיל, כאן להניח	רב חסדא:											!
האפוטרופין תורמין ומעשרין, להאכיל ולא להניח ומוכר' להן בהמה, עבדים ושפחות, בתים, שדות וכרמים, להאכיל אבל לא להניח ומוכרין להן פירות, יינות, שמנים וסלתות, להאכיל אבל לא להניח ועושין להן לולב וערבה וסוכה וציצית, וכל דבר שיש לו קצבה - לאיתויו שופל ולוקחין להם ספר תורה, תפילין ומזוזות, וכל דבר שיש לו קצבה - לאיתויו מגילה ואין פוסקין עליהם צדקה, ואין פודין עליהן את השבויין, ולא כל דבר שאין לו קצבה - לאיתויו נתחמי אבליים ואין אפוטרופין רשאים לדון ולזכות בנכסי יתומים.	והתניא:											■
לזכות אמאי לא?												⚡
אלא, לחוב על מנת לזכות בנכסי יתומים.												■
ואין אפוטרופין רשאים למכור ברחוק ולגאול בקרוב, ברעה - ולגאול ביפה מ"ט? דלמא משתדפין.												■
ואין אפוטרופין רשאים למכור שדות וליקח עבדים, אבל מוכרין עבדים ולוקחין בהן שדות	[ת"ק]											◆
אף לא למכור עבדים וליקח שדות מ"ט? דלמא לא משפיין.	רבן שמעון בן גמליאל:											◆
ואין אפוטרופין רשאים להוציא עבדים לחירות, אבל מוכרין אותן לאחרים ואחרים מוציאין אותן לחירות	[ת"ק]											◆
אומר אני: אף הוא נתן דמי עצמו ויוצא, מפני שהוא כמוכרו לו	רבי:											◆
וצריך לחשב עמהן באחרונה	[ת"ק]											◆
אינו צריך.	רבן שמעון בן גמליאל:											◆
אין עושין אפוטרופין נשים ועבדים וקטנים, ואם מינן אבי יתומין - הרשות בידו.												■
ההוא אפוטרופוס דהוה בשבבותיה דר' מאיר, דהוה קא מזבין ארעתא וזבין עבדי, ולא שבקיה ר' מאיר אחוו ליה בחלמיה אני להרוס ואתה לבנות, אפילו הכי לא אשגח, אמר: דברי הלומות לא מעלין ולא מורדין.	[רבי מאיר]											○
הנהו בי תרי דאיגרי בהו שטן, דכל בי שמשוי הוו קא מיצבו בהדי הדדי, איקלע רבי מאיר לתהם, עכבינהו תלתא בי שמשוי עד דעבד להו שלמא, שמעיה דקאמר: ווי, דאפקיה ר' מאיר לההוא גברא מביתיה.	[רבי מאיר]											○
ההוא אפוטרופוס דהוה בשבבותיה דר' יהושע בן לוי, דהוה קא מזבין ארעא וזבין תורי, ולא אמר ליה ולא מידו	[רבי יהושע בן לוי]											○
סבר לה כר' יוסי	[רבי יהושע בן לוי]											■
מימי לא קריתי לאשתי ולשוורי שורי, אלא לאשתי - ביתי ולשוורי - שדי.	דתניא, א"ר יוסי:											■
הנהו יתמי דהוו סמיכי גבי ההיא סבתא, הוה להו תורתא, שקלה וזביתה ניהלייהו. אתו קרובים לקמיה דרב נחמן, אמרו ליה: מאי עבדתה דזבנא?												○
יתומים שסמכו אצל בעל הבית תנן.	אמר להו: [רב נחמן]											■
והא אייקר												⚡
ברשותא דלוקח אייקר.	[רב נחמן]											!
והא לא נקיט דמ?												⚡
א"כ, היינו דרב חנילאי בר אידי אמר שמואל	אמר להו: [רב נחמן]											!
נכסי יתומין הרי הן כהקדש, ולא מקני אלא בכספא.	דאמר רב חנילאי בר אידי אמר שמואל:											■
חמריה דרבנא עוקבא יתמא, משכוח בארבעה ארבעה ואייקר וקם בשיתא שיתא, אתו לקמיה דרב נחמן												○
היינו דרב חנילאי בר אידי	אמר להו: [רב נחמן]											■

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	--

גיטין-הניזקין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
דאמר רב חנילאי בר אידי אמר שמואל:	דאמר רב חנילאי בר אידי אמר שמואל:	■	■									◇	גב.
משוך פירי מיתמי, אייקור - היינו דרב חנילאי בר אידי, זול - לא יהא כח הדיוט חמור מהקדש.				■								◇	גב.
אמשיכו להו פירי ליתמי, אייקר - לא יהא כח הדיוט חמור מהקדש				■								◇	גב.
זול - סבור מינה היינו דרב חנילאי בר אידי	[סבור מינה]			■								◇	גב.
הא רעה היא לדידהו, דומנן דמצטרכי לפירי, וליכא דיהיב להו עד דיהבי זווי.	א"ל רב שישא בריה דרב אידי:					?						◇	גב.
יהבי יתמי זווי אפירי, זול לא יהא כח הדיוט חמור מן הקדש				■								◇	גב.
אייקר - סבור מינה היינו דרב חנילאי בר אידי	[סבור מינה]			■								◇	גב.
הא רעה היא לדידהו, דאתו למימר להו נשרפו חיטכס בעלייה.	א"ל רב שישא בריה דרב אידי:					?						◇	גב.
יהבי להו זווי ליתמי אפירי, אייקר - לא יהא כח הדיוט חמור מהקדש				■								◇	גב:
זול - סבור מינה היינו דרב חנילאי בר אידי	[סבור מינה]			■								◇	גב:
הא רעה הוא לדידהו, דומנן דמצטרכי לזווי, וליכא דיהיב להו עד דיהבי להו פירי.	א"ל רב שישא בריה דרב אידי:					?						◇	גב:
אנא ורב כהנא חתמינן אשטרא דאימיה דזעירא יתמא, דמזבנא ארעא לכרגא בלא אכרוזא	רב אשי:											■	גב:
לכרגא, ולמזוני, ולקבורה - מזבנינן בלא אכרוזא.	דאמרי נהרדעי:											■	גב:
עמרם צבא אפוטרופא דיתמי הוה, אתו קרובים לקמיה דרב נחמן, אמרי ליה: קא לביש ומכסי מיתמי												○	גב:
כי היכי דלישתמען מיליה.	אמר להו: [רב נחמן]											■	גב:
קאכיל ושותי מדידהו, ולא אמוך												○	גב:
אימור מציאה אשכח.	[רב נחמן]											■	גב:
והא קא מפסיד												○	גב:
אמר להו: איתו לי שהדי דמפסיד ואיסקיניה	אמר להו: [רב נחמן]											■	גב:
אפוטרופוס דמפסיד מסלקינן ליה.	דאמר רב הונא חברין משמיה דרב:											■	גב:
אפוטרופא דמפסיד, רב הונא אמר רב: מסלקינן ליה	דאיתמר: [רב הונא אמר רב]											◇	גב:
לא מסלקינן ליה.	דבי רבי שילא:											◇	גב:
והלכתא: מסלקינן ליה.												■	גב:
אפוטרופוס שמניהו אבי יתומים - ישבע.	[ת"ק]											■	גב:
מאי טעמא?												^	גב:
אי לאו דאית ליה הנאה מיניה לא הוה ליה אפוטרופוס, ומשום שבועה לא אתי לאמנועי.												!	גב:
מינוהו ב"ד - לא ישבע.	[ת"ק]											■	גב:
מלתא בעלמא הוא דעביד לבי דינא, ואי רמית עליה שבועה אתי לאמנועי.												■	גב:
חילוף הדברים.	אבא שאול:											■	גב:
מ"ט?												^	גב:
מינוהו ב"ד ישבע, בההיא הנאה דקא נפיק עליה קלא דאיניש מהימנא הוא, דהא סמיך עליה בי דינא, משום שבועה לא אתי לאמנועי												!	גב:
מינהו אבי יתומים לא ישבע	[אבא שאול]											■	גב:
מילתא בעלמא הוא דעביד להדדי, ואי רמית עליה שבועה אתי לאמנועי.												■	גב:

disputants-חולקים-♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement-■ ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה-proof-■
מקרא-key:	

		Talmud Navigator													
גיטין-הניזקין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
מימרא	מאן דאמר												רב חנן בר אמי אמר שמואל:	■ ◇	נב:
הלכתא כאבא שאול.	הלכתא כאבא שאול.												זה וזה ישבע	■ ◇	נב:
זה וזה ישבע	תניא, רבי אליעזר בן יעקב:												והלכה כדבריו.	■	נב:
והלכה כדבריו.	תני רב תחליפא בר מערבא קמיה דר' אבהו:												אפטרופוס שמינהו אבי יתומים - ישבע, מפני שהוא נושא שכר.	■ ◇	נב:
אפטרופוס שמינהו אבי יתומים - ישבע, מפני שהוא נושא שכר.	אמר ליה: [רבי אבהו]												את אייתת קבא וכיילת ליה?	⚡	נב:
את אייתת קבא וכיילת ליה?	[רבי אבהו]												אלא אימא: מפני שהוא כנושא שכר.	■ ◇	נב:
אלא אימא: מפני שהוא כנושא שכר.	המטמא, והמדמע, והמנסך, בשוגג - פטור, במזיד - חייב.												המטמא, והמדמע, והמנסך, בשוגג - פטור, במזיד - חייב.	■	נב:
המטמא, והמדמע, והמנסך, בשוגג - פטור, במזיד - חייב.	מנסך - רב אמר: מנסך ממש												מנסך - רב אמר: מנסך ממש	■ ◇	נב:
מנסך - רב אמר: מנסך ממש	שמואל:												מערב.	■ ◇	נב:
מערב.	מ"ד מערב, מ"ט לא אמר מנסך?												מ"ד מערב, מ"ט לא אמר מנסך?	⚡	נב:
מ"ד מערב, מ"ט לא אמר מנסך?	אמר לך: [רב]												מנסך קם ליה בדרכה מיניה.	!	נב:
מנסך קם ליה בדרכה מיניה.	ואידך?												ואידך?	⚡	נב:
ואידך?	כדרכי ירמיה												משעת הגבהה הוא דקנה, מתחייב בנפשו לא הוי עד שעת ניסוך.	!	נב:
כדרכי ירמיה	דא"ר ירמיה:												ולמאן דאמר מנסך, מ"ט לא אמר מערב?	⚡	נב:
משעת הגבהה הוא דקנה, מתחייב בנפשו לא הוי עד שעת ניסוך.	[רב]												אמר לך מערב היינו מדמע.	!	נב:
ולמאן דאמר מנסך, מ"ט לא אמר מערב?	[רב]												אמר לך מערב היינו מדמע.	!	נב: